

NICOLAUS

Ez 18, 25-28; Flp 2, 1-11;
Mt 21, 28-32

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego
1 IV 2018, nr 8(67) 2018

Ewangelia niedzielna

Apostołowie przy grobie Zmartwychwstałego

Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra oraz do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono». Wyszli więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli obydwa razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą w jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych.

1 KWIETNIA

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

Zmartwychwstanie Jezusa nie ma nic z widoku ponownego ożywienia trupa. To nie jest powrót do poprzedniego życia ludzkiego, jak w przypadku wskrzeszenia Łazarza. W rzeczywistości to Ciało stało się Ciałem Uwielbionym. Ciałem ubóstwionym. Jezus nie podjął dotychczasowego życia: żyje odtąd „w Bogu”, poza cierpieniem i śmiercią.

Alleluja! Niech żyje Bóg, który nie stworzył nas dla nieszczęścia i śmierci, ale dla Swego Życia! Życia, które w sposób doskonały realizuje się w Jezusie Zmartwychwstałym.

Wielkanoczą jest dla nas wszystkich zaproszeniem, aby nie tylko słuchać Jezusa i Jego uczniów o tym co się stało, ale aby doświadczyć we własnym życiu tego światła, tej nadziei i tej radości, których źródłem jest Zmartwychwstały Pan.

Dz 10, 34, 37-43; Kol 3, 1-4;
J 20, 1-9

1 IV

Ks. Zbigniew Suchecki

Niedziela Miłosierdzia Bożego

Myszę, że każdy z nas mógłby się trochę odnaleźć w wątpliwościach Tomasza. Dydymos – bliźniak. Zobacz, że Tomasz jest twoim bliźniakiem: może wątpisz, że historia Jezusa ma ciąg dalszy w twoim życiu? Może nie wierzysz w opowieści ludzi, którzy mówią: Widzieliśmy Pana, spotykamy Jezusa w swoim życiu. Może gardzisz wspólnotą Kościoła, która nie jest dla ciebie wiarygodna? Takie gadanie: nie wierzę w Kościół. Wolę siedzieć gdzieś sam i rozkminiać czy sens. Przez osiem dni Tomasz przeżywał to, co my przez całe życie: nie widział Pana. Może się okazać, że twoje obawy, to są obawy twojego brata Bliźniaka. Nie bój się ich. Cała Biblia pełna jest świadectw o tym, że w Bożym sercu szczególnie, uprzywilejowane miejsce mają ci, którzy się z Nim zmagają. Jezus przychodzi mimo drzwi zamkniętych. Nasze lęki, obawy, wątpliwości, pretensje i zale do Boga i ludzi – Jezusowi to nie przeszkadza. Otwórz się na Niego

Idz 4, 32-35; 1 J 5, 1-6;
J 20, 19-31

8 IV

Ks. Kamil Falkowski

KALENDARZ LITURGICZNY:

9 IV

Uroczystość

Zwiastowania Pańskiego

23 IV

Uroczystość św.

Wojciecha, biskupa i

męczennika, głównego

patrona Polski

25 IV

Święto św. Marka,

Ewangelisty

III Niedziela Wielkanocy

Nie da się porównać doświadczenia Apostołów z naszym. Oni mogli rozmawiać z Jezusem słysząc Jego głos, dotknąć Go i widzieć jak je posiłek, wreszcie zobaczyć Jego rany i być pewni, na 100%, że On zmartwychwstał i żyje. My nie mamy takiego szczęścia. Czy na pewno? Od połowy VIII w. do naszych czasów zostało udokumentowanych 130 cudów eucharystycznych. Uczniowie poznali Jezusa przy tamamini chleba, czyli w znaku z Ostatniej Wieczerzy. Przyjmujesz Ciało Pańskie w komunii św.? Nie miej wątpliwości, że Bóg jest tak blisko ciebie, że bliżej i realnie się nie da. Słuchasz słowa Bożego? Słyszysz Jego głos. Potrzebujesz cudu? Właśnie w nim uczestniczysz.

Dz 3, 13-15, 17-19; 1 J 2, 1-5;
Łk 24, 35-48

15 IV

Ks. Paweł Kulpiński

IV Niedziela Wielkanocy

Nie jest trudno przyjąć dobro od kogoś, kto powie: „Daję, bo chcę, nie mam w tym żadnego innego interesu, niczego mi nie zabierasz, niczego nie jesteś mi winien, cieszę się, że mogłem coś dla ciebie zrobić”. Taka postawa rodzi nie upokorzenie, lecz radość i wdzięczność człowieka, który zrozumiał, że komuś naprawdę na nim zależy. Taką miłość wyznaje nam dziś Jezus, Dobry Pasterz.

Przyjmując Jego miłość, uczmy się i my kochać innych, „nie żałując i nie czując się przymuszonym, albowiem radosnego dawcę miłuje Bóg”. Oby Duch Święty wciąż otwierał nasze serca na miłość, która jedyna uszczęśliwia.

Dz 4, 8-12; 1 J 3, 1-2;
J 10, 11-18

22 IV

Ks. Mariusz Miodek

V Niedziela Wielkanocy

Każda winorośl potrzebuje ogrodnika. Kogoś, kto w odpowiednim czasie będzie ją pielęgnował. Podlewał, oczyszczał, przycinał latorośle, a wszystko po to, by uzyskać jak najpiękniejszy krzew, wydający dorodne i smaczne owoce. W dzisiejszej ewangelii Chrystus mówi o sobie, że to On jest krzewem winnym, my latoroślami, a tym, który uprawia, pielęgnuje jest Ojciec – Bóg. To On troszczy się o poszczególne latorośle w winnym krzewie. Latorośle naszego życia potrzebują ojcowskiej ręki Boga. Potrzebują oczyszczenia np. z egoizmu, różnorodnych uzależnień, z tego wszystkiego, co może nam przeszkadzać w miłości do Boga. To oczyszcza-nie nie jest łatwe dla nas samych. Kiedy w życiu coś tracimy, zazwyczaj odczuwamy to boleśnie. Czujemy się skrzywdzeni a w następstwie tego rodzi się bunt. Jednak taki zabieg pielęgnacyjny jest konieczny. Nie mamy czego się obawiać. Wręcz przeciwnie powinniśmy poddać się temu zbawczemu zabiegowi, ufając, że wszystko, co czyni Bóg Ojciec jest dla naszego dobra. Bez Chrystusa nie wydamy owoców. Z Niego, jak z krzewu winnego czerpiemy soki prawdziwego życia. Czy ja jestem żywą i oczyszczoną latoroślą przynoszącą owoc w postaci prawdziwego chrześcijańskiego życia?

Dz 9, 26-31; 1 J 3, 18-24;
J 15, 1-8

29 IV

S. Ewa

MICHAŁ SKRZYCKI

PIELĘGNIARKA

**- HANNA CHRZANOWSKA -
BĘDZIE NOWĄ BŁOGOSŁAWIONĄ**

Hanna Chrzanowska urodziła się 7.10.1902 r. w Warszawie jako córka profesora literatury polskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim, Ignacego Chrzanowskiego i Wandy Szlenkier. W domu rodzinnym Hanny nie było większego zaangażowania religijnego. Szkołę średnią ukończyła u Sióstr Urszulanek w Krakowie w 1920 r. Po maturze przechodzi krótki kurs pielęgniarski, aby nieść pomoc ofiarom wojny polsko – bolszewickiej, następnie podjęła studia polonistyczne na UJ, które przerwała, by wstąpić na studia pielęgniarstwa w Warszawie. Po ukończeniu w 1924 r. Szkoły Pielęgniarstwa - otrzymała stypendium i wyjechała do Francji, gdzie studiowała pielęgniarstwo społeczne.

Od 1926 do 1929 r. pracowała jako instruktorka w Uniwersyteckiej Szkole Pielęgniarek i Higienistek w Krakowie. Od 1929 do 1939 roku redagowała miesięcznik "Pielęgniarka Polska". Dużo publikowała z dziedziny pielęgniarstwa. Bierze czynny udział w przygotowaniu, uchwalonej przez Sejm w 1935 r. „Ustawy o pielęgniarstwie”: Ustawa ta, uznawana za jedną z najlepszych w świecie, ma regulować zawodowy status pielęgniarek i będzie obowiązywać w Polsce prawie do końca XX wieku. W tym okresie widać u niej coraz większe zbliżenie się do Boga. Odzwierciedlają to jej publikacje z tego okresu i udział w pracach przy organizowaniu Katolickiego Związku Pielęgniarek Polskich w 1937 roku. Okres okupacji spędziła w Krakowie podejmując pracę w Obywatelskim Komitecie, w Sekcji Charytatywnej, później w Dziale Opieki nad uchodźcami i wysiedlonymi. Szczególną troską obejmowała dzieci organizując dla nich rodziny zastępcze. Po ustaniu wojny i po otwarciu Uniwersyteckiej Szkoły Pielęgniarstwa - Położniczej w Krakowie, pracowała jako kierownik działu pielęgniarstwa społecznego i domowego kładąc na wykładach duży nacisk na solidne przygotowanie uczennic do pielęgnowania chorych w warunkach domowych. Wspólnie z uczennicami odwiedzała obłożnie chorych, służąc im radą i pomocą podczas odbywanych praktyk. Pełniąc przez krótki czas funkcję dyrektorki szkoły Pielęgniarstwa

psychiatrycznego w Kobierzynie Hanna Chrzanowska nie ukrywa swoich przekonań religijnych oraz przywiązania do wartości chrześcijańskich. Po niespodziewanej likwidacji tej szkoły przez komunistyczne władze, była zmuszona przejść na wcześniejszą emeryturę. Emerytura nie oznacza dla Hanny stanu odpoczynku. Zna problemy wielu schorowanych ludzi – samotnych, opuszczonych i niepełnosprawnych, pozbawionych jakiegokolwiek opieki. Idąc za głosem wewnętrznego natchnienia postanawia zorganizować dla nich, opartą o struktury kościelne i niezależną od niewydolnej państwowej służby zdrowia) fachową pomoc pielęgniarską.

Z tą myślą zwraca się do ks. Karola Wojtyły, (późniejszego biskupa krakowskiego) znajdując u niego pełne zrozumienie dla swoich planów. Obdarzona charyzmatyczną osobowością skupia wokół tego dzieła szerokie grono współpracowników i wolontariuszy. Potrafiła zdobyć pomoc materialną dla tej pracy jak również zwerbować osoby chętne do współpracy: to jest pielęgniarki, znajomych, studentów, czy Siostry Zakonne. Przyuczała rodziny i sąsiadów do prostych posług przy obłożnie chorych. Jako pierwsza w Polsce zorganizowała rekolekcje dla chorych w Trzebini, na których nauki wygłaszał m.in. ks. kardynał Karol Wojtyła. W 1971 r. K. Wojtyła zatwierdził opracowany przez Hannę Chrzanowską "Regulamin parafialnej opieki chorych", a ówczesny papież - Paweł VI - przyznał jej order "Pro Ecclesia et Pontifice".

Od 1966 r. już cierpiała z powodu choroby nowotworowej. Podała się operacji. Choroba jednak doprowadziła do zgonu, który nastąpił 29 kwietnia 1973 r. Na cmentarzu Rakowickim w Krakowie żegnały ją tłumy podopiecznych, w tym wielu chorych na wózkach inwalidzkich. Kondukt pogrzebowy prowadził Ks. Kardynał Karol Wojtyła. W tym celu specjalnie przyjechał do Krakowa, brał bowiem udział w konferencji Episkopatu Polski. W homilii pogrzebowej powiedział m.in. „Dziękujemy Ci Pani Hanno, że byłaś wśród nas (...) jakimś wcieleniem Chrystusowych błogosławieństw z Kazania na Górze, zwłaszcza tego, które mówi: błogosławieni miłosierni”. Pogrzeb był jedną wielką manifestacją ludzi wszelkiego stanu, którzy chcieli, pełni wdzięczności, odprowadzić swoją opiekunkę "cioteczkę" na cmentarz. Osoby bliżej znające Hannę

Chrzanowską są przekonane, że cieszy się już chwałą nieba W 1995 r., pielęgniarki skupione w Katolickim Stowarzyszeniu Pielęgniarek i Położnych, zwróciły się z prośbą do ks. kard. F. Macharskiego o wszczęcie procesu beatyfikacyjnego tej niesamowitej kobiety, pielęgniarki i współpracownicy Karola Wojtyły. Ksiądz Kardynał, który sam powiedział o Hannie, że była „sumieniem środowiska pielęgniarskiego”, życzliwie odniósł się do tej prośby i po spełnieniu niezbędnych wymogów dokonał uroczystego otwarcia procesu w dniu 3 XI 1998 r. Zakończono go w 2002 r. a dokumenty przesłano do Rzymu.

Beatyfikacja Hanny Chrzanowskiej odbędzie się 28 kwietnia 2018 roku w bazylice Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach. 7 lipca 2017 roku papież Franciszek opublikował dekret o uznaniu cudu dokonanego za jej wstawiennictwem.

Za cud uznano nadzwyczajne wydarzenie z 2001 r. Wtedy bowiem 66-letnia kobieta doznała wylewu krwi do mózgu. Jej stan był na tyle katastrofalny, że nie nadawała się do operacji. Z chorą nie było kontaktu, a personel utrzymywał jedynie jej czynności wegetatywne: oddychanie, bicie serca itd. Nie dawano kobiecie dużych szans na przeżycie.

W czasie śpiączki chorej przysniła się Hanna Chrzanowska. Uśmiechała się i zapewniała: „Wszystko będzie dobrze”. Kobieta wybudziła się ze śpiączki, a zaskoczeni lekarze stwierdzili, że ich pacjentka nie tylko normalnie mówi, ale też rusza unieruchomionymi do tej pory kończynami. Mieszkanka Krakowa wróciła do zdrowia.

Dlaczego jednak akurat w tej konkretnej sprawie zainteresowała przyszła błogosławiona? Otóż uzdrowiona kobieta miała koleżankę pielęgniarkę. W dniu, w którym miał miejsce wylew i zawał, pielęgniarka ta uczestniczyła w comiesięcznej mszy świętej odprawianej z prośbą o beatyfikację Hanny Chrzanowskiej i wezwwała zgromadzone na Eucharystii koleżanki do odmówienia nowenny w intencji uzdrowienia chorej 66-latką z Krakowa za przyczyną sługi Bożej Hanny Chrzanowskiej. Nowenna była skuteczna. A ponieważ Chrzanowska była pielęgniarką, można powiedzieć, że swoim wstawiennictwem uczyniła przystługę koleżankom po fachu.

na podst. artykułu zamieszczonego na www.aleteia.pl

PAPIEŻ FRANCISZEK

Niech Pan da nam tę łaskę. Łaskę modlitwy przed Bogiem z wolnością, jak dzieci; modlitwy natarczywej, modlitwy cierpliwej. Przede wszystkim jednak, by modlić się ze świadomością, że rozmawiam z moim Ojcem, a mój Ojciec mnie wysłucha.

Papież Franciszek, homilia, 15.03.2018 r.

ABP TADEUSZ WOJDA

Wiara się rodzi z głoszenia Dobrej Nowiny o zbawieniu i się umacnia gdy jest przekazywana. Stąd też być człowiekiem wierzącym, chrześcijaninem znaczy być zawsze misjonarzem!

Homilia z okazji 5. rocznicy wyboru Papieża Franciszka, 13.03.2018

Z NAUCZANIA KOŚCIOŁA

Pan Jezus dobrze zna naturę człowieka i wie, że potrzebuje on wspólnoty. Dlatego założył Kościół, w którym wierni - wspierając siebie nawzajem - zdążają do Królestwa Niebieskiego. Wskutek ludzkich ułomności Kościół założony przez Chrystusa uległ liczny podziałom, co - jak czytamy w Dekrecie o ekumenizmie... jawnie sprzeciwia się woli Chrystusa, jest zgorszeniem dla świata, a przy tym szkodzi najświętszej sprawie przepowiadania Ewangelii wszelkiemu stworzeniu." DE 1.

DE 1. Jednym z zasadniczych zamierzeń Drugiego Watykańskiego Świętego Soboru Powszechnego jest wzmożenie wysiłków do przywrócenia jedności wśród wszystkich chrześcijan. Bo przecież Chrystus Pan założył jeden jedyny Kościół, a mimo to wiele jest chrześcijańskich wspólnot (...)

DE 4. (...) Przez "ruch ekumeniczny" rozumie się działalność oraz przedsięwzięcia zmierzające do jedności chrześcijan, zależnie od różnych potrzeb Kościoła i warunków chwili (...)

DE 5. O odnowienie jedności troszczyć się ma cały Kościół, zarówno wierni jak i ich pasterze, każdy wedle własnych sił, czy to w codziennym życiu chrześcijańskim, czy też w badaniach teologicznych i historycznych. (...)

Moim bliźnim jest każdy człowiek. Również ten należący do innej wspólnoty chrześcijańskiej. Czy pamiętam o tym w codziennych kontaktach? Czy przypadkiem nie czuję się lepszy? A może patrzę na innych z pogardą, bo nie są katolikami? Jedność Kościoła to także moje zadanie...

opr. Katarzyna Szczygielska

O miłosierdzie Boże dla świata

O Boże wielkiego miłosierdzia, Dobroci nieskończona,
oto dziś cała ludzkość woła z otchłani nędzy swojej do miłosierdzia
Twojego, do litości Twojej, o Boże;
a woła potężnym swym głosem nędzy.

Boże łaskawy, nie odrzucaj modlitwy wygnańców tej ziemi.
O Panie, Dobroci niepojęta, który znasz na wskroś nędzę naszą
i wiesz, że o własnych siłach wznieść się do Ciebie
nie jesteśmy w stanie - przeto Cię błagamy:

uprzedzaj nas łaską swoją i pomnażaj w nas nieustannie
miłosierdzie swoje, abyśmy wiernie pełnili wolę Twoją świętą w
życiu całym i w śmierci godzinie. Niech nas ośłania wszechmoc
miłosierdzia Twego przed pociskami nieprzyjaciół naszego
zbawienia, abyśmy z ufnością,
jak dzieci Twoje, czekali na przyjście Twoje ostateczne, który to
dzień Tobie tylko jest wiadomy.

I spodziewamy się, że otrzymamy wszystko, co nam jest obiecane
przez Jezusa pomimo całej nędzy naszej,
bo Jezus jest ufnością naszą; przez Jego miłosierne Serce
przechodzimy jak przez otwartą bramę do nieba.

opr. Julita Prus

ZE
SKARBICA
MODLITWY

PIÓREM KRONIKARZA

⚡ Przełom lutego i marca był czasem **rekolacji dla dzieci ze szkół podstawowych**. Prowadził je ks. Marcin Szatanek. Mówił o Bogu, który szuka człowieka. Od Adama i Ewy, Noego, Abrahama, Izaaka, Jakuba, Józefa Egipskiego, Mojżesza, proroków i królów Bóg prowadził nas do spotkania i rozpoznania Jezusa. W historii każdego z patriarchów, Bóg ukrył zapowiedź przyjścia Jezusa. Dziś spotykamy Go w Kościele – w sakramentach. Spotkanie Jezusa w Jego Słowie i szczególnie Eucharystii wzywa nas do: zmiany życia, znalezienia miejsca dla Boga, nadziei oraz niesienia radości innym. Pokój i dobro!

⚡ Natomiast **rekolacje dla dorosłych** prowadzili w dniach: 18-21.03 ks. Przemysław Śliwiński i o. Adam Czuszel. Rozróżnialiśmy postać Jezusa Barabasa od Jezusa Mesjasza – którego Jezusa wybieram? Skoro wybieram chrześcijaństwo, nie mogę usuwać z niego elementy, które są dla mnie trudne albo niekomfortowe. Jak wiele pokory i zaufania Jezusowi potrzeba, abyśmy nie odpowiadali przemocą na niesprawiedliwość. To nie jest droga ucznia Chrystusa. Bardzo ciekawe rekolacje! Miejmy nadzieję, że wydadzą owoce w codzienności.

⚡ 23.03 ulicami Grójca przeszła **Droga Krzyżowa**. Tradycyjnie, wyruszyliśmy sprzed Kościoła św. Mikołaja i głównymi ulicami udaliśmy się do Kościoła Miłosierdzia Bożego. Szliśmy drogą, na której codziennie jest zgiełk i toczy się zwykłe życie. Dokładnie tak samo było 2000 lat temu, gdy prowadzono Jezusa na Golgotę wąskimi alejami, między targowiskiem a domami mieszkalnymi.

CYKL: 200 lat Metropolii Warszawskiej 1818 – 2018

Metropolia Warszawska po 1989 roku

W 1992 r. Papież Jan Paweł II dokonał reorganizacji struktur administracyjnych Kościoła katolickiego w Polsce. Obszar kraju został podzielony na 39 archidiecezji i diecezji. Dotychczasowa Archidiecezja Warszawska została podzielona na 3 diecezje: Archidiecezję Warszawską, Diecezję Warszawsko-Praską i Diecezję Łowicką, która wraz z Diecezją Płocką utworzyła Metropolię Warszawską, której metropolitą pozostał kard. Glemp. W latach 1998-2003 trwał Synod Archidiecezji Warszawskiej, który miał charakter prawno-duszpasterski i określił prawne ramy życia kościelnego we wszystkich jego dziedzinach, zarówno w odniesieniu do instytucji kościelnych, jak kuria, sąd, seminarium, a także prowadzenia duszpasterstwa, udzielania sakramentów i sprawowania liturgii. Okres posługi Prymasa Glempa charakteryzuje się owocnym rozwojem różnych form duszpasterstwa, ruchów i wspólnot religijnych. Był to czas, w którym Kościół przeżywał kilkakrotnie pielgrzymki Jana Pawła II do Ojczyzny. Po przejściu na emeryturę kard. Glempa, Arcybiskupem Warszawskim mianowany został Stanisław Wielgus, który 6 stycznia 2007 r. zrzekł się prowadzenia diecezji zaraz po jej objęciu i został arcybiskupem tytularnym. Dnia 3 marca 2007 papież Benedykt XVI mianował na Arcybiskupa Metropolii Warszawskiego bp Kazimierza Nycza. W 2010 r. bp Nycz został mianowany kardynałem. W tym samym roku beatyfikowano ks. Jerzego Popiełuszko na placu Józefa Piłsudskiego w Warszawie. W 2013 r. kard. Nycz uczestniczył w konklawe, na którym papieżem został wybrany Franciszek. Wielkim wydarzeniem ogólnopolskim przeżywanym w Archidiecezji były Światowe Dni Młodzieży Kraków 2016 r., poprzedzone peregrynacją znaków ŚDM w 2015 r. i „Dniami w Diecezjach”. Dnia 11 listopada 2016 r. w Archidiecezji Warszawskiej odbyło się uroczyste otwarcie dla wiernych Świątyni Opatrzności Bożej w Wilanowie. Obecnie w skład Metropolii Warszawskiej wchodzi – Archidiecezja Warszawska, Diecezja Warszawsko-Praska i Diecezja Płocka. Archidiecezję Warszawską zamieszkuje 1 mln 625 tys. mieszkańców, spośród których 95% przyznaje się do katolicyzmu. Archidiecezja składa się z 25 dekanatów, o łącznej liczbie 215 parafii, na terenie których znajdują się 283 kościoły i kaplice.

opr. Rafał Nowicki

Z Ksiąg Parafialnych:

ODESZLI DO DOMU OJCA:

1. Stefan Strzelbicki
2. Grzegorz Czernicki
3. Leszek Świstak
4. Stefan Zawisza
5. Marek Giszka
6. Stanisława Noga
7. Paweł Maliszewski
8. Teresa Jaworska
9. Sabina Binkiewicz
10. Stanisław Piekarniak
11. Jadwiga Pawlik
12. Andrzej Kowalski
13. Wiktoria Komar

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

PARAFIA ŚW. MIKOŁAJA W GRÓJCU

ul. Worowska 1, tel. (48) 664 23 65

E-mail: sw.mikolaj.grojec@gmail.com

BS w Grójcu, ul. Jatkowa 3

17912800022001000002730001

www.facebook.com/MikolajGrojec

www.mikolaj.grojec.eu

KANCELARIA CZYNNA

PONIEDZIAŁEK - PIĄTEK

8.30 - 10.00

16.00 - 17.30

MSZE ŚWIĘTE

W DNI POWSZEDNIE:

6.30, 7.30, 18.00

W NIEDZIELE:

6.30, 8.00

9.30 - Msza zbiorowa

11.00 - dla rodzin z dziećmi

12.30 - suma za parafian

17.00 - dla młodzieży

19.00

NOWENNA DO MATKI BOŻEJ

NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

środa - godz. 18.00

KORONKA DO BOŻEGO

MIŁOSIERDZIA

piątek - godz. 18.00

WYPOMINKI ROCZNE

Każdy I poniedziałek m-ca

godz. 17.00 - wypominki

godz. 18.00 - Msza św.

MSZA ŚW.

O BEATYFIKACJĘ

KS. PIOTRA SKARGI

27. dzień każdego m-ca

- godz. 18.00

KWIECIEŃ 2018

SPOTKANIA GRUP DUSZPASTERSKICH

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU**
5 IV
po Mszy św. wieczornej

**WYJAZD MŁODZIEŻY
DO TEATRU ROMA**
7 IV
wyjazd o godz. 8:15

**SPOTKANIE WOŁONTARIUSZY
„ADOPTUJ DZIADKA”**
11 IV
godz. 19:00

KATECHEZA DLA DOROSŁYCH
Temat: Być chrześcijaninem na
Eucharystii albo o żyjących złudzeniach.
12 IV
po Mszy św. wieczornej

**KATECHEZA #YOLO
DLA BIERZMOWANYCH**
14 IV
godz. 16:30

**PIELGRZYMKA
DO GROBU I MUZEUM
BŁ. KS. JERZEGO POPIEŁUSZKI
ORAZ DO MUZEUM POLIN**
21 IV

**ROZGRYWKI REJONOWE
PIŁKARSKIEJ LIGII
MINISTRANCKIEJ**
21 IV
na boisku w GOS Mazowsze
godz. 9:15

MINISTANCI
sobota, 9.00
Opiekun: ks. Kamil

LEKTORZY
1. czwartek m-ca po Mszy
św. wieczornej
Opiekun: ks. Kamil

**REDAKCJA PARAFIALNEJ
GAZETKI NICOLAUS**
Opiekunowie: ks. Kamil,
ks. Proboszcz

RODZINA RADIO MARYJA
- 2. piątek m-ca, po Mszy
św. wieczornej
Opiekun: ks. Mariusz

RÓŻANIEC RODZICÓW
Opiekun: ks. Paweł

SCHOLA DZIECIĘCA
- piątek, 18.00
Opiekun: ks. Paweł

SCHOLA MŁODZIEŻOWA
piątki, 18.00
Opiekun: ks. Kamil

SPOTKANIA MAŁŻEŃSKIE
- 3. piątek m-ca, 19:00
Opiekun: ks. Paweł

**WOŁONTARIAT - ADOPTUJ
DZIADKA**
2. czwartek m-ca po Mszy
św. wieczornej
Opiekun: ks. Kamil

AKCJA KATOLICKA

1. wtorek m-ca,
po Mszy św. wieczornej
Opiekun: ks. Proboszcz

BIELANKI

1. sobota miesiąca,
godz. 11.00
opiekunka s. Małgorzata

CHÓR PARAFIALNY

- czwartki
po Mszy św. wieczornej
Opiekun: ks. Proboszcz

**DUSZPASTERSTWO
STUDENTÓW**

2. sobota m-ca,
po Mszy św. wieczornej
Opiekun: ks. Kamil

**DUSZPASTERSTWO
MŁODZIEŻY MAGIS**

- czwartki
po Mszy św. wieczornej
Opiekun: ks. Kamil

GRUPA ŚW. O. PIO

- 2. i 4. wtorek m-ca,
po Mszy św. wieczornej
Opiekun: ks. Mariusz

**KATECHEZY DLA
DOROSŁYCH**

- 2. czwartek miesiąca
opiekun ks. Proboszcz

**KATECHEZY DLA RODZICÓW
DZIECI PRZYSTĘPUJĄCYCH
DO I KOMUNII ŚWIĘTEJ**

- 4. wtorek m-ca, 19:00
Opiekun: ks. Proboszcz

**KANDYDACI NA
MINISTRANTÓW**

- soboty, 9:30
Opiekun: ks. Kamil

REDAKCJA

Pismo redaguje zespół z parafii św. Mikołaja w Grójcu

Kontakt do redakcji:

nicolaus.grojec@gmail.com

DRUK
GAZETY

inferior
drukarnia
offsetowa

ZAPROSZENIA: na chrzest, komunię, ślub. Grójec, Al. Niepodległości 7, tel. 48 664 57 31, drukarnia@inferior.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo
dokonywania koniecznych zmian w publikowanych tekstach.
Kwestie merytoryczne pozostawiamy rzetelności autorów.